

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงลูกเท่านั้นที่เป็นนักมายากลที่พิเศษสุดแท้จริง ลูกต้องแสดงมายากลของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของนักเรียนที่มีความเพียรพยายามที่ดี?

คำตอบ: พวกเขามีเป้าหมายของการสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม นั่นคือ ของการเข้าไปสู่ลูกประจำแห่งชัยชนะ พวกเขาเพียงแต่มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวในสติปัญญาของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาตัดขาดโยคะแห่งสติปัญญาของพวกเขาจากความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของพวกเขาเอง และรักเพียงผู้เดียว เพียงผู้ที่ทำความเพียรพยายามเช่นนี้เท่านั้นที่จะกลายเป็นลูกบิดของลูกประจำ

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต เวลาที่ลูกๆ ทางจิตได้กลายเป็นนักมายากล ดังนั้นพ่อก็ถูกเรียกว่านักมายากลด้วยเช่นกัน ไม่มีนักมายากลอื่นใดที่สามารถเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพได้ นี่คือนักมายากลใช่ไหม? ลูกแสดงหนทางที่จะสร้างรายได้มหาศาลเช่นนั้น ครูในโรงเรียนแสดงวิธีที่จะหารายได้แก่ลูก การศึกษานี้ก็เป็นรายได้ด้วยเช่นกัน เรื่องราวและคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่เรียกว่าการศึกษา ไม่มีรายได้ในสิ่งเหล่านั้น มีเพียงค่าใช้จ่ายที่นั่น พ่ออธิบายว่า: ลูกได้ใช้จ่ายมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทำรูปภาพ สร้างวัด และกราบไหว้บูชา อย่างน้อยครูก็สามารถทำให้ลูกหารายได้ มีการหาเลี้ยงชีพที่นั่น การศึกษาของลูกๆ นั้นสูงส่งมาก ลูกทั้งหมดต้องศึกษาเล่าเรียนลูกๆ ทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ ผ่านการศึกษาอื่นๆ ลูกสามารถกลายเป็นทนายความ ฯลฯ นั่นจะเป็นเพียงแค่ชาติเกิดเดียว มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เหตุนี้เองลูกๆ ดวงวิญญาณจึงควรมีความซาบซึ้งที่บริสุทธิ์ นี่คือการซาบซึ้งที่แผ่ทั่ว เป็นความมหัศจรรย์ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เป็นมายากลทางจิตวิญญาณเช่นนั้น! ลูกต้องกลับมาหาโธปราชญ์ด้วยการจดจำระลึกถึงผู้เป็นจิตวิญญาณ ชันยาสขับเคลื่อนบางคนที่: พิจารณาตนเองว่าเป็นวัว แล้วคนนั้นก็ไปและนั่งในห้องเล็กๆ และพิจารณาตนเองว่าเป็นเช่นนั้น แล้วเขาก็พูดว่า: ฉันเป็นวัว ดังนั้นฉันจะสามารถออกจากที่นี่ได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์แต่เวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อในเวลานี้ ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการรับฟังความรู้นี้ ลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นนารายณ์ นั่นคือจากมนุษย์กลายเป็นเทพ มีอำนาจในการปกครองของเทพ เวลาที่ลูกๆ กำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองของเทพทั่วทั้งบาร์ดโดยการทำตามศรัทธา พ่อถามว่า: ศรัทธาที่พ่อให้ลูกนั้นลูกต้องหรือการกำหนดของคัมภีร์ลูกต้อง? ตัดสินด้วยตัวลูกเอง ก็ตะเรียกว่าศรัทธาทุกตัวก็ตา เพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ได้มีการเขียนขึ้นเป็นพิเศษ เวลาที่ใครกันคือผู้ที่เรียกว่าพระเจ้า? อย่างแน่นอนลูกทุกคนจะพูดว่าเป็นชีวาผู้ปราศจากตัวตน เราดวงวิญญาณเป็นลูกๆ ของท่าน พี่น้องกัน ท่านคือพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดเป็นคู่รักของพ่อ ลูกจดจำพ่อผู้เป็นที่รัก เพราะพ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ด้วยสิ่งนี้ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นนารายณ์ในทางปฏิบัติ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่าพวกเขากำลังรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาไม่เชื่อว่าพวกเขาสามารถเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นนารายณ์ได้โดยการทำเช่นนั้น พ่อกำลังให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกดวงวิญญาณแต่ละคน ที่ด้วยสิ่งนี้ลูกจะรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้โดยปราศจากร่างกาย สถานที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณเรียกว่าดินแดนนิพพาน เวลาที่ลูกๆ ต้องจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข จัดดินแดนแห่งความทุกข์ออกไปจากสติปัญญาของลูก เวลาที่ลูกดวงวิญญาณได้รับความเข้าใจแล้วว่าอะไรลูกและอะไรผิด ได้มีการอธิบายนี้สำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาปให้แก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน พ่อเพียงแต่อธิบายให้กับลูกๆ เท่านั้น และเพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่มีมนุษย์อื่นใดแม้กระทั่งรู้จักพ่อ พ่อพูดว่า: ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ในอาณาจักรของราวันการกระทำของทุกคนเป็นบาป ในยุคทองของการกระทำเป็นกลาง บ้างก็ถามว่า: ไม่มีเด็กๆ เกิดที่นั่นหรือ? บอกพวกเขาว่า: นั่นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส ดังนั้นกิเลสทั้งหลายจะมาจากที่ไหน? นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก พ่อนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ ดังนั้นผู้ที่เข้าใจว่าสิ่งนี้ลูกต้องก็จะตื่นตัวอย่างรวดเร็วมาก ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้ก็อาจจะเข้าใจได้เมื่อพวกเขาทำความเข้าใจหน้าต่อไป แผลงเมฆมาที่เปลวไฟ จากไปและแล้วก็กลับมา ผู้เดียวนั้นคือเปลวไฟ ทุกคนจะถูกเผาไหม้ในเปลวไฟนั้น นี่เป็นเพียงคำอธิบาย ไม่มีเปลวไฟใดเลย นี่เป็นสิ่งที่ธรรมดา แผลงเมฆมากมายเผาไหม้ในเปลวไฟ ในเทศกาลดีปาวาลี่มีแผลงเล็กๆ มากมายปรากฏออกมาแล้วก็ตาย พวกเขาเกิดแล้วก็ตาย พ่ออธิบายว่า: พวกเขามาในตอนท้าย เกิดแล้วตายอีกครั้ง พวกเขาก็เป็นเหมือนกับแผลง พ่อมาเพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม นักเรียนที่ดีทำความเพียรพยายามมากมาย ลูกประจำนี้เป็นของผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เฝ้า

แต่ทำความเพียรพยายามมากเท่าที่เป็นไปได้ มีการกล่าวว่า: มีผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ สติปัญญาของเราเต็มไปด้วยความรักต่อพ่อ เราไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อ พ่อพูดว่า: ละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้จดจำพ่อมาแล้วอย่างมากและพูดว่า: โอ ผู้ซึ่งจัดความทุกข์! ผู้ประทานความสุข! ดังนั้นพ่อคือผู้ประทานความสุขอย่างแน่นอน สวรรค์เรียกว่าดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อมาและประพรมน้ำฝนแห่งความรู้นี้ให้กับลูกๆผู้ที่ได้ถูกเผาไหม้โดยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ พ่อสอนโยคะแก่ลูกๆ จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ลูกคือนักมายากลเช่นกัน ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งของมายากลที่แท้จริงของลูก นักมายากลบางคนเก่งมากและฉลาด พวกเขาสามารถทำให้สิ่งต่างๆมากมายปรากฏออกมา อย่างไรก็ตามมายากลนี้พิเศษสุด นั่นคือ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่สามารถสอนสิ่งนี้ได้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ คำสอนเหล่านี้เป็นไปเพื่อโลกใหม่ เรียกว่ายุคทอง โลกใหม่ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดนี้ ลูกกำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดเช่นนั้น พ่อเพียงอธิบายกับลูกดวงวิญญูณเท่านั้น เมื่อลูกๆครุฑบราห์มินเข้าห้องเรียน ก่อนอื่นใดเป็นหน้าที่ของลูกที่จะเตือนทุกคน ด้วยการพูดว่า: พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย นี่เป็นขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณ ฉันดวงวิญญูณนี้กำลังรับฟังผ่านอวัยวะเหล่านี้ พ่อได้อธิบายแก่ลูกเช่นกันถึงความลับของ 84 ชาติเกิด มนุษย์คนไหนที่ใช้ 84 ชาติเกิด? ไม่ใช่ทุกคนที่จะใช้ 84 ชาติเกิด ไม่มีใครแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “สิ่งนี้จริง!” กับอะไรก็ตามที่พวกเขาได้ยิน เมื่อบางคนพูดว่าหุมานาปรากฏออกมาจากลม พวกเขาก็พูดว่า “สิ่งนี้จริง!” แล้วพวกเขาก็เฝ้าแต่เล่าเรื่องราวเช่นนั้นให้แก่คนอื่นผู้ที่พูดว่า “สิ่งนี้จริง! สิ่งนี้จริง!” เวลานั้นลูกๆแต่ละคนได้รับดวงตาของความรู้แล้ว ซึ่งด้วยดวงตานี้ลูกเข้าใจว่าอะไรลูกและอะไรผิด ดังนั้นลูกต้องกระทำแต่สิ่งที่ลูกต้องเท่านั้น ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่า ลูกกำลังได้รับมรดกนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทุกคนต้องทำความเพียรพยายาม พ่อ นั่นคือพ่อของทุกดวงวิญญูณ พ่อกำลังบอกลูกๆดวงวิญญูณว่า: เวลานั้นจดจำพ่อ! พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญูณ ขึ้นสการอยู่ในแต่ละดวงวิญญูณ ดวงวิญญูณนำขึ้นสการของพวกเขาติดตัวไปกับเขา เมื่อชื่อของใครบางคนได้รับการประกาศเกียรติคุณในวัยเด็กของเขา ก็เป็นที่เข้าใจว่าเขาได้ทำการกระทำเช่นนั้น ในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของเขา หากใครบางคนสร้างวิทยาลัยในชาติเกิดที่แล้วของเขา เขาจะได้รับการศึกษาที่ดีในชาติเกิดปัจจุบันของเขา มีปัญชักรรมนั้นของการกระทำ ในยุคทองไม่มีเรื่องของการกระทำที่เป็นบาป อย่างแน่นอนลูกทำการกระทำทำที่นั่น ลูกปกครองที่นั่นและรับประทานที่นั่นเช่นกัน แต่ลูกไม่ทำการกระทำที่ผิดใดๆ นั่นเรียกว่าอาณาจักรของราม นี่คืออาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของรามโดยการทำตามศรัทธา นั่นคือโลกใหม่ ไม่มีแม้กระทั่งเงาของเทพสามารถดำรงอยู่ในโลกเก่านี้ได้ หากลูกจะวางรูปปั้นของลักษมีที่นั่น ก็จะมีเงาของมัน แต่จะไม่สามารถมีเงาของลักษมีที่มีชีวิตได้ ลูกๆ รู้ว่าทุกคนต้องกลับมาเกิด กังหันน้ำเฝ้าแต่หมุนต่อไป วงจรนี้ของลูกก็เฝ้าแต่หมุนไปเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ลูกอธิบายโดยใช้ตัวอย่าง ความบริสุทธิ์คือสิ่งที่ดีที่สุด เพราะกุมารีนั้นบริสุทธิ์ ทุกคนจึงก้มลงให้เธอ ลูกคือประชาบิดาบราห์มากุมารและกุมารี ลูกๆส่วนใหญ่เป็นกุมารี และเหตุนี้เองจึงเป็นที่จดจำกันว่าลูกธนูลูกยิงโดยกุมารี ลูกธนูเหล่านั้นคือลูกธนูของความรู้นี้ ลูกนั่งและอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักอย่างมาก พ่อ สัตกูร คือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกลีสำหรับทุกคน พระเจ้าพูดว่า: มานมานะบาป! นี่เป็นมนตราด้วยเช่นกัน ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญูณและจดจำพ่อ ความเพียรพยายามนี้แผ่ทั่ว ดวงวิญญูณได้กลับมาหาโมประธานและต้องกลับมาหาโมประธานอีกครั้ง พ่อได้อธิบายว่า: ดวงวิญญูณและดวงวิญญูณสูงสุดได้อยู่แยกห่างกันเป็นเวลานาน ผู้ที่ได้แยกจากไปก่อนคือผู้ที่เจอกับท่านก่อน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง พ่อรู้ว่าลูกเริ่มการกราบไหว้บูชาเมื่อใด มันเป็นครั้งแรกครั้งแรก: เป็นเวลาครั้งแรกครั้งแรกที่มีความรู้ และนี่เป็นครั้งแรกครั้งแรกที่มีการกราบไหว้บูชา มีกลางวันและกลางคืน ใน 24 ชั่วโมงมี 12 ชั่วโมงที่เป็นเวลาก่อนเที่ยงวัน (am) และ 12 ชั่วโมงที่เป็นเวลาหลังเที่ยงวัน (pm) วงจรก็เช่นกันเป็นครั้งแรกครั้งแรก: มีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงให้ช่วงเวลาที่ยาวนานมากขึ้นแก่ยุคเหล็กเล่า? เวลานั้นลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขาว่าอะไรลูกและอะไรผิด คัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้ามาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านลูกเรียกว่าเป็นผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา ขณะที่ลูกทำความก้าวหน้าต่อไป ลูกจะนั่งกับชั้นยาสซีและอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาจะไม่กรอกแบบฟอร์มที่ลูกขอให้พวกเขากรอก พวกเขาจะไม่เขียนชื่อของแม่และพ่อของพวกเขา บางคนอาจจะทำเช่นนั้น บาบาคเคยไปและถามพวกเขาว่าเหตุใดพวกเขาถึงได้สละละทิ้งทุกสิ่ง พวกเขาสละละทิ้งกิเลสและสละละทิ้งครวเรือนของพวกเขาด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกสละละทิ้งทั้งหมดนี้ของโลกเก่า ลูกได้รับนิมิตของโลกใหม่ นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อคือผู้ก่อตั้งสวรรค์ ท่านสร้างสวนดอกไม้ ท่านเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ หนามอันดับหนึ่งคือดาบของตัณหาหาคะ ลูกจะเรียกตัณหาหาคะว่าดาบ และลูกจะเรียกความ

โกรธว่าวิญญาณปีศาจ เทพไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง มนุษย์ที่มีกิเลสทั้งหมดก้มลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพที่ปราศจากกิเลส เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน การไปชุมนุมทางจิตเป็นเรื่องธรรมดา พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้หรือไม่? ลูกๆ ได้รับมรดกของลูกจากพ่อ พ่อมาและทำให้โลกเก่านี้เป็นโลกใหม่แห่งสวรรค์ บางคนไม่แม้กระทั่งจะพิจารณาว่านรกเป็นนรกด้วยซ้ำ ผู้คนที่มั่งคั่งคิดว่า: สวรรค์จะให้อะไร? เรามีทรัพย์สินสมบัติ พระราชวัง และเครื่องบิน ฯลฯ เรามีทุกสิ่ง มันเป็นสวรรค์สำหรับเราที่นี่ เป็นนรกสำหรับผู้ที่ยากจนอยู่ในสลัม บาร์นั้นยากจนขึ้นแค้นมาก ประวัติศาสตร์ต้องซ้ำรอยอีกครั้ง ลูกควรมีความซาบซึ้งว่า พ่อกำลังทำให้ลูกมีมรดกสองชั้นอีกครั้ง เวลานี้ลูกรู้อดีต ปัจจุบัน และอนาคต บาบาก็ได้บอกลูกถึงเรื่องราวของยุคทองและยุคเงิน แล้วในช่วงกลางของวงจร ลูกก็เริ่มลงมา หนทางบาปคือหนทางของการลงมา เวลานี้พ่อได้มาอีกครั้ง ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้คงแก่้งการแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่ใช่ว่าลูกตัดคอของใครบางคนด้วยการคงแก่้งการ พวกเขาได้วาดภาพศรัทธาของคงแก่้งการและพวกเขาก็พูดว่าเราได้มาปีศาจร้ายด้วยคงแก่้งการนั้น ไม่มีอะไรที่เป็นเช่นนั้น ลูกเข้าใจว่าลูกคือบราห์มินผู้คงแก่้งการแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกมีความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก เทพไม่มีความรู้ที่นั่น ที่นั่นพวกเขาอยู่ในการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียุติซึ่งด้วยเหตุนี้จึงกล่าวกันว่าเป็นกลางวัน มีความยากลำบากในเวลากลางคืน ผู้คนทำทุกอย่างอย่างมากมายในความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาเพื่อที่จะได้รับนิมิต ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้นก็พร้อมที่จะเสี่ยงชีวิตของพวกเขา เพียงเมื่อตอนที่พวกเขาจะได้รับนิมิต ตามละครความปรารถนาของพวกเขาได้รับการเติมเต็มเป็นเวลาชั่วคราว อย่างไรก็ตามพระเจ้าไม่ได้ทำอะไร บทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อไปเป็นเวลาครึ่งวงจร อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาความซาบซึ้งทางจิตว่า บาบากำลังทำให้ลูกมีมรดกสองชั้น เราคือบราห์มินผู้คงแก่้งการแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เผาแต่เคลื่อนไปด้วยความรู้ของอดีต ปัจจุบัน และอนาคตในสติปัญญาของลูก

2. เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อ ทำความเพียรพยายามที่แผ่ทั่วของการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่จริงใจรวดเร็ว และกระโดดข้ามอุปสรรคทั้งหมดที่จะมา ด้วยรูปแสงที่เบาสบายของลูก

เครื่องมือของลูก อย่าได้เสียเวลาของลูกในการทำลายก้อนหินแห่งอุปสรรค กระโดดข้ามมันไปในหนึ่งวินาที อย่าได้ทำให้หนทางที่ง่ายดายยากลำบากด้วยการหลงลืมแม้เพียงเล็กน้อย ลูกสามารถเห็นอนาคตซึ่งคือจุดหมายปลายทางที่สูงส่งของชีวิตลูกได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจงกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่จริงใจรวดเร็ว คงอยู่มั่นคงอย่างสม่ำเสมอในรูปที่สูงส่งของลูกที่บัณฑิตาและโลกมองเห็นลูกในรูปนี้

คติพจน์: คงอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและแบ่งปันความสุขนั้น นี่คือการปฏิบัติที่สูงที่สุด

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพิ่มการฝึกฝนสภาพปราศจากร่าง(ashariri and videhi)

เวลานี้ในรูปที่อยู่ร่วมกัน ฝึกฝนการอยู่อย่างมั่นคงในความคิดที่บริสุทธิ์เดียว นั่นคือ สร้างสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะสามารถยกย่องชื่อของกองทัพศักดิ์ในโลกรับการคำจุนจากร่างกายของลูกเมื่อลูกต้องการ และละทิ้งการคำจุนของร่างกายของลูกและกลายเป็นรูปที่ปราศจากร่างเมื่อลูกต้องการ เช่นที่ลูกนำร่างกายมาใช้ ในทำนองเดียวกัน กลับมาละวางจากร่างกายนั้น การฝึกฝนนี้เป็นพื้นฐานของการประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่งในข้อสอบสุดท้าย